

Johannes 1: 1-9

Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen. (vs. 5)

Het wordt lente. De bomen en struiken botten uit, bloemen laten zich weer zien. De zon begint steeds meer kracht te krijgen, de dagen worden langer. Het licht keert terug na een grijze winter. Toch leven we qua omstandigheden niet in een tijd die aanvoelt als licht. Het Coronavirus grijpt om zich heen, het leven krijgt steeds meer beperkingen. Mensen zijn bang, de een meer dan de ander. Kortom, ondanks de naderende lente ook een duistere tijd, waarin we niet weten wat op ons afkomt.

Johannes begint zijn evangelie met een bespiegeling over de betekenis van Jezus voor de wereld en voor ons leven. Jezus is als het Woord van God in het begin, als het licht dat schijnt in de duisternis. Het staat er als een uitroep van vreugde en triomf: Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen. Jezus is het licht van God en de duistere krachten van geweld, liefdeloosheid en onverschilligheid hebben hem er niet onder gekregen. In hem was Gods kracht, Gods Geest. Hij bracht het goede bericht van Gods ontfermende liefde en van een toekomst van licht. En niet alleen in de woorden die hij sprak, maar ook in de dingen die hij deed. Liefde voor mensen, ontferming, vergeving, aandacht en zorg, hij leefde het ons allen voor.

Je kunt over de Coronacrisis van alles denken. Sommigen zullen zich ongetwijfeld afvragen hoe God hierbij betrokken is. Behalve dat wij dat nooit kunnen weten, omdat het diepe geheim van God en het leven voor ons nu eenmaal verborgen is, kunnen we in elk geval wel dit ervan zeggen: Wij hebben God niet leren kennen als een God die ziekte uitdeelt, maar als een God die in Jezus helend bij de mensen was. God is de God die ruimte schept, licht in het donker. Al op de eerste bladzijde van de Bijbel wordt zo over God gesproken. God is de stem die bevrijdend spreekt, die met zijn licht door het duister heen komt, die ruimte schept voor leven en liefde.

Niemand kan in zijn leven zonder licht. Zonder licht geen leven, geen zicht om je heen. Toch heb je van het licht maar weinig nodig om je te kunnen oriënteren. In een van onze slaapkamers hebben we alleen twee dakramen. Die kun je geheel afsluiten met een stevig gordijn. Dan zie je niks meer, is het geheel donker. Maar als je een van die gordijnen maar een paar millimeter open doet, komt het licht naar binnen en wordt alles, hoe beperkt ook, zichtbaar. Zo weinig licht en toch de mogelijkheid om je weg te vinden.

Soms zijn er dagen in je leven dat je denkt dat de nacht nooit meer ophoudt. Je ziet geen hand voor ogen, alles is zwart, angstig, somber. Maar dan opeens zie je toch weer licht; het dakraam wordt opengetrokken. Zo is het leven: donker en licht.. En zo is ook God in ons leven: licht dat door het duister heen komt.

Johannes zegt: de duisternis heeft het licht niet in haar macht gekregen. Toch leek het daar eerst wel op. De liefde die Jezus uitstraalde en zijn kracht om mensen te bewegen en te veranderen, werden uiteindelijk bedolven onder de duistere

krachten van macht, behoudzucht, eigenbelang en onverschilligheid. Ja, het leven werd voor hem lijden en uiteindelijk werd hij op Golgota aan een kruis gedood. Maar dat is volgens het evangelie niet het einde. En vandaag kijken we al even over zijn lijden en dood heen. Want na Golgota is het Pasen geworden! Jezus leeft!, dat is ons geloof. De duisternis heeft toch niet overwonnen, God schiep opnieuw licht, zoals eens in het begin.

En ook vandaag laat de Eeuwige zijn licht door het duister heen breken, al is het soms maar een kleine streep. Laten we blijven zoeken naar dat licht, elke dag weer, hoe donker het ook is. En laten we ook zelf waar mogelijk licht aan elkaar doorgeven.

Gebed

God,
wij danken U voor licht en ruimte, leven en liefde.
Wij danken U voor Jezus, uw licht sterker dan de duisternis.
En wij bidden: wees met uw licht ons allen nabij,
ook nu een onzichtbaar virus ons leven ontregelt en bedreigt.

Wij dragen aan U op ...
allen die ziek zijn geworden en allen die hun nabij zijn en voor hen zorgen,
allen die een naaste door dit virus of door een andere ziekte hebben verloren,
allen die zichzelf beschikbaar stellen om het essentiële te laten doorgaan,
allen die geroepen zijn om ons door deze Coronacrisis heen te leiden: ministers,
wetenschappers en allen die hen daarbij helpen,

Ook dragen wij aan u op ...
de vele vluchtelingen in onze wereld, zij die zich genoodzaakt zagen door oorlog,
geweld en bedreiging om hun oude leven achter zich te laten
en elk mens die leeft in een duister bestaan.

God, licht van ons leven, ontferm U over hen en over ons.
Amen.